

De bedste Gambia oplevelser fra Sven Erik og Gudrun Lindholm. ©

Den 17. februar gik turen fra Christiansfeld til Københavns Lufthavn, hvor flyet til Banjul, Gambia ventede. Hele turen gik fint. Også busturen ud til vores hotel Kombo Beach i Kotu.

Thea og Ruth var klar til at tage imod os, selvom det var ved at være sent. Værelserne var klar og tilfredsheden stor, da vi næste morgen fra vores altan havde den flotteste udsigt over Atlanterhavet. Klimaet i Gambia var fantastisk alle dage og vi nød det til fulde. Hotellets faciliteter var helt i top – både restauranterne, haveomgivelserne og poolen, men det bedste at hoppe i var Atlanterhavets bølger. Sikkerheden omkring hotellet var stor og meget betryggende. Ikke fordi vi oplevede noget ubehageligt eller nærgående spørgsmål. Befolkningen er meget venlig og hjælpsomme.

Vi var meget forventningsfulde, da turen gik til landsbyen Kubuneh. Vi skulle besøge et privat skolebyggeri. En køreoplevelse med Christian, som er bosiddende i Gambia og er med i et projekt sammen med Thea og Ruth i en anden landsby 200 km væk. Vi kørte med veje, der ikke helt matchede motorvejene i Danmark. En god chauffør og godt selvskab så kan alt gå. Tak for det, Christian.

I Kubuneh skulle vi overnatte i gæsteboliger på Wonderland. Skolen var en kæmpe øjenåbner for, hvordan et skoleprojekt kan gribes an. Per Mathiesen, der er tidligere skoleleder i Odense, har startet skolen i 2008, på det tidspunkt var det ikke obligatorisk, at alle børn gik i skole i Gambia. Den nye lov, der er vedtaget i 2013, siger, at alle børn skal i skole og staten betaler skolepenge og lærerlønninger. Per startede op i en tom skolelænge uden vinduer og døre. Ideen om at oprette en skole opstod straks i Pers hoved, da han så den tomme skolebygning. Han fik talt med høvdingen, om han måtte oprette en privat skole, hvis det var muligt. Der er siden bygget flere skolebygninger til.

Og vi, Svend Erik og jeg skal lige sige, der er sket en masse. 600 børn op til 6. klasse var i fuld vigør med undervisning. Lærerne var lokale, som var blevet uddannet til lærere og de leverede et flot stykke arbejde. Ikke kun til børnene, men de leverede også voksenundervisning i weekender, så især kvinder kunne undervises, voksne over 18 år har ikke lært at skrive, læse eller regne.

I landsbyen er der også en sundhedsklinik, som fungerer rigtig flot. Det er gambianerne selv, der har ansvaret for arbejdet både i skole og klinik. Men støttes af et projekt herfra Danmark. Kvinderne er i fuld vigør med at dyrke forskellige grøntsager i haver, som er opdyrket. Den største udfordring er vanding. Det var rigtig sjovt at lokale kunne vise os rundt og fortælle om deres hverdag. Vi mødte utrolig mange fantastiske mennesker, hvor det ikke er materialistiske goder der tæller. Overalt blev vi mødt med hjælpsomhed, glæde og livsmod. En sejltur på Gambiafloden blev der også tid til. To unge gæve gutter tog os med på en utrolig tur, hvor vi mødte østerskvinder i både langs floden. Efterfølgende var vi i deres landsby for at se bearbejdningen af disse østers. Et meget hårdt arbejde for disse kvinder.

Efter et par dage her, med afsluttende middag hos Per og den landmandsfamilie, som han bor hos, når han er i Kubuneh, gik turen til den modsatte ende af landet.

Til Choya 220 km fra Banjul. Her har Thea, Ruth og Christian flere projekter. Thea og Ruth har nu i 1,5 år haft et projekt med undervisning af kvinderne over 18 år i Engelsk og Fulla, Fulla er lokalt sprog i det område. De undervises i læsning, skrivning og regning. Der er ansat 3 lærere 3 dage om ugen a 3 timer. 40 kvinder bliver undervist.

Vi besøgte det nye hegn omkring kvindernes haver og skolehaven, som projekterne har fået penge til fra private donatorer i Danmark. Kvinderne og børnene dyrker, passer og vander deres haver, hvor en spand bliver sunket i brønden efter vand, som vi gjorde for Mange år siden herhjemme. Alt står frodig og fint. Der er en stor løgproduktion, som Kvinderne sælger på markederne.

Vandingsproblemet er her heldigvis et mindre problem takket være Christian og lokale aktører, der har etableret vandpumpeanlæg, som er drevet af solceller. Rigtig godt. Vi skulle i en nærliggende landsby spise hos høvdingen, som også er den lokale dyrlæge. Vi fik kylling og flutes, som vi spise med fingrene fra to fade. En lækkerbiskken. Selvom en masse børn og voksne trykkede hænder mange gange, fik vi hverken dårlig mave eller andre genvordigheder.

Jeg kunne fortsætte i evigheder med at fortælle, da oplevelserne har været så fantastiske. At komme så tæt på landsbybefolkningen, og fik hilst på høvdingerne. Jeg vil slutte af med en sejltur til Kinta Kunte Island. Thea, Sven Erik og jeg var afsted med en lokalguide. Igen skal lyde en tak til gambianerne for deres gæstfrihed og åbenhed. Grunden til, at jeg vil slutte af med dette, er, at vi er utrolig glade for at have oplevet det reelle Gambia. Øen Kinta Kunte Island, der ligger i Atlanterhavet 2½ timers sejlads fra fastlandet, var udskibningssted for slavehandlen for mange år siden. Det var rystende at se museet der, som fortalte historien. Når dette er sagt, er sejlturen dejlig; men vi så også børn, der tiggede og ikke kom i skole, når turisterne kom til øen. Hvor er vi glade for, at alle har været gode til at vise os de mange positive tiltag, der er i et land, hvor mangel på afsætning af varer, infrastruktur, logistik er utrolig svært. Tak til alle vi har haft mulighed for at møde. Nu er vi godt hjemme og passer på os selv i disse coronatider.

2 høvdinge siddende på Theas seng – under monitoreringsbesøg i Choya



Køkkenhaverne



Kvinderne inden de skal ind til undervisning – se de flotte hovedbeklædninger



Solnedgang over et fantastisk oplevelse i Afrika

